

I kirkens handlinger indgår en række ritualer, som giver modtageren del i Guds nåde, og kaldes mysterier eller sakramenter.

De syv vigtigste mysterier er dåben, nadveren, myronsalvningen, skriftemålet, ægtevielsen, sygesalvningen og præstevielsen. Udover disse syv er mange andre af kirkens handlinger sakramentale, og i det hele taget hvor der indgår en velsignelse. Mysterierne opfattes ikke som blot symbolske men som virkelige. Det indebærer for eksempel, at nadveren ikke blot er et mindemåltid, men et måltid hvor de troende får del i Kristi blod og legeme. Småbørn modtager nadver og myronsalving (også kaldet firmelse, som er forgænger for den protestantiske konfirmation). De troende modtager nadveren på en ske i form af indviet brød og vin helliggjort ved den guddommelige liturgi. Biskopper og præster indgår nødvendigvis i den apostolske succession – videregivelsen af den hellige tradition af rettroende biskopper. Både gifte mænd og munke kan blive præster, men præster, biskopper og munke kan ikke gifte sig.

Jomfru Maria æres som Guds moder, hvilket er centralt i teologien omkring inkarnationen (altså at Gud fødtes som menneske af Maria). Hun kaldes den "alhellige" for at understrege hendes lydighed som menneske overfor Gud, og betragtes som sådan som den fremmeste blandt de hellige. Hendes og andre helgeners forbøn tillægges stor betydning. Ikonerne og helgenerne betragtes som håndgribelige udtryk for at Gud har taget menneskeskikkelse i Jesus Kristus. Kirken understreger, at ikoner og helgener ikke må dyrkes, da det betragtes som afguderi. Ikoner opfattes som vinduer til Gud, mens helgener ved deres nærhed til Gud, kan bringe en bøn videre til Ham. Det hænger sammen med, at målet med det kristne liv i Kirken er guddommeliggørelse (theosis), at mennesket søger at sætte Gud i centrum frem for den jordiske verdens krav og fristelser.

Liturgien (gudstjenesten) er oversat fra græsk til mange sprog og bliver altid sunget. Der er mange slags gudstjenester, men den Hellige Liturgi er den vigtigste i det almindelige kirkeliv. **Nadvereren** står her i centrum, og kun ortodokse troende, der er fastende og som regelmæssigt **skrifter** kan modtage nadveren.

Kirkeåret gennemløber en række faste begivenheder. De vigtigste er påsken og halvanden månedsfaste forinden, derefter pinsen, festen for Peter og Paulus 29. juni og fasten forinden, Gudsmoder hensoven 15. august og to ugers faste forinden, Jesu fødselsfest 25. december til Helligtrekonger 6. januar og 40 dages faste forinden.

Dette skriv er fra Wikipedia, https://da.wikipedia.org/wiki/Ortodokse_kirke - en særlig udformet tekst for den russisk ortodoks kirke er under udarbejdelse.